

Retrospektivna izložba skulptura Save Sandića, koja se 5. novembra 1992. godine otvara u prostorijama Narodnog muzeja u Beogradu, treća je u nizu započetom izložbom Milovana Vidaka i prošlogodišnjem gostovanjem Milića od Mačve, kojim Narodni muzej otvara vrata živim umetnicima.

Izložba, sastavljena od osamdesetak skulptura i predmeta primenjene umetnosti, obuhvata period umetničkog stvaralaštva Save Sandića od njegovog prvog javnog nastupa u okviru ULUSA, 1948. godine, i ovde izloženi Portetom druga P.K.

Savino umetničko formiranje počinje, zapravo, mnogo ranije, prvo u kamenorezačkoj radionici Avanti Bertota, a zatim kod Pino Grasia, ateljeu Tome Rosandića i tečaju večernjeg akta na Kolarčevom narodnom univerzitetu kod Petra Dobrovića.

Ipak, pre studiranja na Akademiji likovnih umetnosti u Beogradu od 1939. i majstorskoj radionici Tome Rosandića, kao najstariji saradnik, zaokruženo znanje o vajarским tehnikama, pogotovu obradi materijala, stekao je Rosandićevom ateljeu.

Sandićev opus, od samog početka, vezan je za figuralnu plastiku i predmete primenjene umetnosti. Koristi sve vrste materijala počev od mermera, raznih vrsta drveta, terakote, bronzе, plemenitih metala i kosti. U prvim skulpturama prepoznatljiv je uticaj učitelja, Tome Rosandića, da bi, kasnije Sandić sve više formirao vlastiti izraz zasnovan na praksi treće decenije ili preciznije, intimističkom poimanju figure i uticajima Zapada, prepoznatljivim u nekim konstruktivističkim rešenjima i iskustvima Henri Mura.

Motivi koje najviše neguje su materinstvo, figura žene i životinje i posebno portretska umetnost sa nizom likova savremenika.

Izdvojenу celinu predstavljaju predmeti primenjene umetnosti. Izlagao je u zemlji i inostranstvu. Dela mu se nalaze u domaćim i inostranim muzejima i privatnim zbirkama